

Arrest

nr. 191 792 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. PARMENTIER *loco* advocaat C. DRIESEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Iraakse staatsburger, geboren op 3 maart 1989. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U bent afkomstig uit Suleymaniyah, waar u samen uw ouders in hetzelfde huis woonde.

Uw vader zou sinds een tiental jaar lid zijn van Jund al-Islam, een fundamentalistische soennitische organisatie.

Ongeveer acht jaar geleden begon u een relatie met een meisje, A.(...) M.(...). Nadat u ongeveer vier jaar een relatie met haar had, bracht u uw moeder hiervan op de hoogte. Zij en enkele van uw zussen

gingen bij de familie van uw vriendin langs om haar hand te vragen. Haar familie accepteerde uw aanbod echter niet en vertelde dat er reeds iemand anders was die met uw vriendin zou trouwen. U bleef de relatie met uw vriendin onderhouden. Nadat jullie ongeveer vijf jaar een relatie hadden, vertelde uw vriendin u dat er een man was langsgesproken die haar hand had gevraagd. Haar vader was hiermee akkoord gegaan gezien deze man welgesteld was. Ongeveer drie maanden later trouwde zij met deze man. Na haar trouw bleef uw voormalige vriendin u contacteren. U ontmoette haar nog drie keer bij u thuis tijdens periodes dat uw ouders afwezig waren. Tijdens deze laatste ontmoeting werd u echter betrapt door uw vader, die uw kamer binnenliep op het moment dat uw vriendin wou vertrekken. Uw vader werd kwaad en verliet uw kamer om zijn wapen te gaan halen waarmee hij u vervolgens beschoot. U vermoedde echter de intenties van uw vader en kon op tijd het huis verlaten voor het eerste schot werd gelost. U vluchtte naar een vriend, waar u twee tot drie weken verbleef.

Tussen 10 en 15 september 2015 verliet u Suleymaniya. Met de bus stak u de grens over met Turkije, waar u één maand verbleef. U verbleef eveneens een maand in Bulgarije, anderhalve à twee maanden in Duitsland en drie maanden in Calais, in Frankrijk. In maart 2016 bereikte u België. U vroeg asiel aan in België op 19 mei 2016.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, een foto van uw vader, een foto van u en uw vriendin.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het CGVS besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of er een reëel risico op ernstige schade loopt.

U beroept zich op een vrees voor vervolging omwille van de geheime relatie die u kende met uw vriendin, A.(...) M.(...). U vreest bij terugkeer naar Irak voor uw leven door represailles van zowel uw eigen vader als van de familie van uw voormalige vriendin.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig noch overtuigend.

Er dient immers opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw vluchtmotief. U kan immers niet aannemelijk maken dat u wel degelijk een geheime relatie met bovengenoemde A.(...) M.(...) heeft gehad. Uw verklaringen omtrent het meisje, waar u gedurende vijf jaar een relatie mee had en die u reeds acht jaar kende, blijven vaag en oppervlakkig. Zo kende u de volledige naam en geboortedatum van uw vriendin niet en wist u evenmin hoe haar oudste broer heette. U kon geen namen van haar klasgenoten of van haar vriendinnen geven (CGVS p. 11). Wanneer u gevraagd werd naar de persoonlijkheid van uw vriendin, antwoordde u steeds in oppervlakkigheden. Zo verklaarde u dat u alles aan haar leuk vond, dat zij goed was in alles en heel goed kon koken en dat haar hart schoon was vol liefde en zonder haatgevoelens (CGVS p. 8). Ook wanneer u gevraagd werd een bijzonder moment uit uw relatie te omschrijven deed u dit in bewoordingen die zo vaag waren dat ze volledig niet doorleefd overkwamen. U antwoordde op deze vraag immers "dat u altijd gelukkig was met haar, dat u soms cadeaus van haar kreeg en daar heel gelukkig van werd" (CGVS p. 11). U kende A.(...) reeds zeven jaar, had vijf jaar een relatie met haar en was zelfs van plan met haar te trouwen. Het is bijgevolg bijzonder opmerkelijk en helemaal niet geloofwaardig dat u dergelijke vage en weinig doorleefde bewoordingen zou gebruiken over de momenten van vreugde die jullie samen zouden hebben beleefd. Het feit dat u zulke vage verklaringen aflegt omtrent uw relatie en uw vrouw, doen ten zwaarste afbreuk aan uw relaas.

Verder zijn de verklaringen die u aflegt met betrekking tot het begin van jullie relatie niet aannemelijk. U verklaarde dat u uw vriendin hebt leren kennen via haar zus. Haar zus zou u op straat zijn tegen gekomen en had u haar telefoonnummer gegeven. Zij verklaarde u dat ze verliefd was op u. U hield echter de boot af en verklaarde geen relatie te willen. U bleef het contact met dit meisje echter wel onderhouden. Na enkele tijd gaf zij uw telefoonnummer aan haar zus, uw voormalige vriendin. A.(...) belde u op en vertelde dat ze graag met u over 'de liefde' wou spreken. U verklaarde haar echter dat u geen relatie wilde hebben en niet verliefd wou worden, gezien liefde in Koerdistan niets opbrengt. Jullie beslisten als vrienden te blijven praten. Na ongeveer vijf of zes maanden als vrienden te hebben gesproken en na elkaar twee keer te hebben ontmoet, werden u en A.(...) een koppel (CGVS p. 9). Het

is echter opmerkelijk dat u contact bleef onderhouden en dat u zelfs twee keer afsprak met een meisje waarmee u niet van plan was een relatie te beginnen. Gevraagd waarom u, na uw initiële weigering, toch een relatie met uw vriendin begon, verklaarde u dat iedereen liefde nodig heeft. Verder gevraagd waarom u dan juist met uw vriendin besloot een relatie te beginnen antwoordde u dat iedereen iemand nodig heeft om mee samen te wonen en te leven. U verklaarde dat dit niet een keuze van u was geweest maar een keuze van uw hart. Gevraagd waarom u dan juist verliefd werd op uw vriendin verviel u eens te meer in de omschrijving van het feit dat uw vriendin een schoon hart had. Enkel nadat u dezelfde vraag nog twee maal werd gesteld kon u vertellen dat haar eerlijkheid een persoonlijkheidstrek was die u aantrok (CGVS p. 10). Van iemand die zelf stelt dat hij niet van plan was een relatie te beginnen, dat liefde in Koerdistan niets opbrengt en van iemand wiens vader lid is van een organisatie met extremistische religieuze motieven, kan dan ook verwacht worden dat hij een sterke motivatie zou hebben indien hij toch een relatie met een meisje zou beginnen. De motivatie dat 'iedereen liefde nodig heeft' lijkt in dit kader en in de Koerdische context, waarbij eremoord sterk in de cultuur is geworteld en ook mannelijke slachtoffers maakt (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), dan ook weinig geloofwaardig. Indien u werkelijk een relatie startte met een meisje gezien u gevoelens voor haar had, zou dan ook van u verwacht kunnen worden dat u meer doorleefd over deze gevoelens zou vertellen. Het feit dat u tijdens de beschrijving omtrent het begin van uw relatie en uw gevoelens voor uw vriendin vervalt in oppervlakkigheden en vage omschrijvingen, doet dan ook ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien lijken uw verklaringen over de manier waarop jullie afspraken evenmin weinig doorleefd en aannemelijk. Zo verklaarde u dat u en uw vriendin vele keren samen afspraken in het Jamal Malik park. Gezien dit een openbare ruimte was durfden jullie niets anders te doen dan praten. Wanneer u echter gevraagd werd waarover jullie dan spraken, vertelde u dat jullie elkaar zoveel te vertellen hadden dat u het zich niet kon herinneren. Gevraagd naar jullie gemeenschappelijke interesses, verklaarde u dat jullie allebei met elkaar wilden trouwen. Wanneer de vraag nogmaals werd gesteld, antwoordde u wederom naast de kwestie (CGVS p. 10). Gezien u zelf verklaarde dat u en uw vriendin heel bang waren om af te spreken, maar zo verliefd op elkaar waren dat jullie deze angst overwonnen om elkaar te zien (CGVS p. 10), lijkt het dan ook onwaarschijnlijk dat u niet meer kan vertellen over deze afspraakjes en over de gespreksonderwerpen die jullie toen aansneden. Het feit dat u weer in algemeenheden vervalt bij het beschrijven van uw relatie komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede. Bovendien lijkt het weinig waarschijnlijk dat jullie regelmatig afspraken in het park, wat ten slotte een openbare plek is en waar er steeds het risico bestond om betrappt te worden. Dit des te meer gezien het park waar jullie afspraken in de wijk Tuy Malik lag, dat grensde aan de wijk Goizha, waar de familie van uw vriendin woonde. Gezien u de familie van uw vrouw als een conservatieve familie omschreef (CGVS p. 9) en gezien uw vader zelf zeer streng godsdienstig was en lid was van al Jund Al Islam, dat u zelf omschreef als een terroristische organisatie (CGVS p. 2, 4) lijkt het dan ook weinig geloofwaardig dat jullie het risico zouden lopen betrappt te worden door elkaar te ontmoeten op een openbare plaats.

Daarenboven lijken de omstandigheden waarin jullie betrappt werden weinig geloofwaardig. U verklaarde initieel dat uw ouders regelmatig voor een langere periode naar een dorpje gingen en dat u op voorhand wist wanneer zij weg gingen en wanneer ze zouden terug komen (CGVS p.12-13). De dag waarop u door uw vader bij u thuis betrappt werd, ging u eerder van uw werk naar huis omdat uw vriendin u gevraagd had om af te spreken. U merkte dat uw ouders niet thuis waren en liet dit aan uw vriendin weten. Uw ouders bleken deze keer echter niet voor langere periode naar het dorpje te zijn, maar waren slechts naar de markt, waardoor jullie door hun thuiskomst verrast werden. U verklaarde dat u niet wist wanneer uw ouders precies het huis hadden verlaten en hoe lang zij reeds vertrokken waren toen u van uw werk thuis aankwam, gezien u de dag daarvoor niet thuis was geweest (CGVS p. 13). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat u, thuis gekomen van uw werk, onmiddellijk uw vriendin op de hoogte zou brengen van het feit dat zij mocht komen, zonder te weten wanneer en voor hoe lang uw ouders zouden zijn vertrokken. U verklaarde bovendien dat uw moeder u - wanneer zij voor langere periodes weg waren - steeds waarschuwde wanneer zij terug naar huis kwamen. Uw moeder wou op die manier voorkomen dat uw vader u samen met vrienden in het huis trof, gezien hij hier steeds heel kwaad van werd (CGVS p. 13). In dat opzicht had u de mogelijkheid via uw moeder meer te weten te komen over de omstandigheden van het uitstapje van uw ouders. Het feit dat u uw vriendin zomaar uitnodigde zonder geïnformeerd te zijn over het moment waarop uw ouders zouden terugkomen en daardoor het risico liep betrappt te worden, doet ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de gebeurtenissen die zich afspeelden nadat uw ouders thuis aankwamen. Zo verklaarde u initieel dat uw vader u en uw vriendin samen gezien had, niets zei, maar onmiddellijk naar zijn kamer liep om zijn wapen te gaan halen. U vermoedde dat hij van plan was u te vermoorden en ontvluchtte daarom het huis (CGVS p. 13). Later verklaarde u dat uw

vader riep "ik zweer het, het is je laatste keer, want het is al van kleins af dat je me verdrietig maakt en dat je niet doet wat ik wil" (CGVS p. 13). Het kan echter bezwaarlijk aannemelijk genoemd worden dat u, in het kader van een agressieve en ingrijpende gebeurtenis als een bedreiging en beschieting door uw eigen vader, uiteenlopende verklaringen zou afleggen over of en wat uw vader geroepen zou hebben. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit element uit uw relaas.

Verder verklaarde u niet te weten wat er met uw vriendin is gebeurd nadat jullie samen betrappt werden en u weet evenmin of zij terug bij haar man is (CGVS p. 15). U verklaarde geen contact meer met haar te hebben gehad nadat jullie samen betrappt waren, gezien jullie in deze periode beiden in de gaten werden gehouden (CGVS p. 14). U zou echter wel via uw moeder vernomen hebben dat uw vader uw vriendin geslagen had vlak nadat u het ouderlijke huis was ontvlucht. Gezien uw moeder reeds langer op de hoogte was van jullie relatie, zij de familie van uw voormalige vriendin kende – zij ging immers reeds bij hen langs om hun hand te vragen (CGVS p. 12) - en u nog steeds contact met uw moeder onderhield (CGVS p. 4), is het dan ook opmerkelijk dat u via uw moeder niets meer zou weten over het lot van uw voormalige vriendin.

Aangezien u er niet in bent geslaagd uw relatie met uw voormalige vriendin, A.(...) M.(...) aannemelijk te maken, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die u door deze relatie zou hebben gehad. Het CGVS meent ten slotte dat de algemene geloofwaardigheid van uw relaas dermate is aangetast, gezien uw manifest ongeloofwaardige verklaringen over uw verboden relatie en de doodsbedreigingen vanwege uw eigen vader, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verhaal over het feit dat uw vader lid zou zijn van Jund al-Islam en dat dit voor u mogelijk problemen voor u kan opleveren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Suleymaniyah te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Omtrent één foto stelt u dat het uw vader betreft. Op een tweede foto bent u samen met een meisje te zien. Omtrent deze foto stelt u dat dit uw vriendin betreft (CGVS p. 6). Er dient opgemerkt te worden dat uit deze foto's bezwaarlijk kan worden afgeleid dat hierop uw vader, of uw vriendin zouden zijn afgebeeld. Bovendien kan aan dergelijke foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift behalve de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ook “(d) **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de Minister

bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Binnenlandse Zaken" aanduidt als tegenpartij in onderhavige zaak.

Dienaangaande dient opgemerkt dat blijkens de bestreden beslissing die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt het *in casu* gaat om een beroep tegen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 5 december 2016 genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 1). In het verzoekschrift wordt enkel naar deze beslissing verwezen.

De Raad stelt derhalve vast dat er *in casu* slechts sprake is van één betrokken verwerende partij, met name het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van "*de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet*", van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite juiste en in rechte pertinente motieven*", van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

3.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het CGVS besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus noch voor de toekenning van de subsidiaire

beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of er een reëel risico op ernstige schade loopt.

U beroept zich op een vrees voor vervolging omwille van de geheime relatie die u kende met uw vriendin, A.(...) M.(...). U vreest bij terugkeer naar Irak voor uw leven door represailles van zowel uw eigen vader als van de familie van uw voormalige vriendin.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig noch overtuigend.

Er dient immers opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw vluchtmotief. U kan immers niet aannemelijk maken dat u wel degelijk een geheime relatie met bovengenoemde A.(...) M.(...) heeft gehad. Uw verklaringen omtrent het meisje, waar u gedurende vijf jaar een relatie mee had en die u reeds acht jaar kende, blijven vaag en oppervlakkig. Zo kende u de volledige naam en geboortedatum van uw vriendin niet en wist u evenmin hoe haar oudste broer heette. U kon geen namen van haar klasgenoten of van haar vriendinnen geven (CGVS p. 11). Wanneer u gevraagd werd naar de persoonlijkheid van uw vriendin, antwoordde u steeds in oppervlakkigheden. Zo verklaarde u dat u alles aan haar leuk vond, dat zij goed was in alles en heel goed kon koken en dat haar hart schoon was vol liefde en zonder haatgevoelens (CGVS p. 8). Ook wanneer u gevraagd werd een bijzonder moment uit uw relatie te omschrijven deed u dit in bewoordingen die zo vaag waren dat ze volledig niet doorleefd overkwamen. U antwoordde op deze vraag immers "dat u altijd gelukkig was met haar, dat u soms cadeaus van haar kreeg en daar heel gelukkig van werd" (CGVS p. 11). U kende A.(...) reeds zeven jaar, had vijf jaar een relatie met haar en was zelfs van plan met haar te trouwen. Het is bijgevolg bijzonder opmerkelijk en helemaal niet geloofwaardig dat u dergelijke vage en weinig doorleefde bewoordingen zou gebruiken over de momenten van vreugde die jullie samen zouden hebben beleefd. Het feit dat u zulke vage verklaringen aflegt omtrent uw relatie en uw vrouw, doen ten zeerste afbreuk aan uw relaas.

Verder zijn de verklaringen die u aflegt met betrekking tot het begin van jullie relatie niet aannemelijk. U verklaarde dat u uw vriendin hebt leren kennen via haar zus. Haar zus zou u op straat zijn tegen gekomen en had u haar telefoonnummer gegeven. Zij verklaarde u dat ze verliefd was op u. U hield echter de boot af en verklaarde geen relatie te willen. U bleef het contact met dit meisje echter wel onderhouden. Na enkele tijd gaf zij uw telefoonnummer aan haar zus, uw voormalige vriendin. A.(...) belde u op en vertelde dat ze graag met u over 'de liefde' zou spreken. U verklaarde haar echter dat u geen relatie wilde hebben en niet verliefd zou worden, gezien liefde in Koerdistan niets opbrengt. Jullie beslisten als vrienden te blijven praten. Na ongeveer vijf of zes maanden als vrienden te hebben gesproken en na elkaar twee keer te hebben ontmoet, werden u en A.(...) een koppel (CGVS p. 9). Het is echter opmerkelijk dat u contact bleef onderhouden en dat u zelfs twee keer afsprak met een meisje waarmee u niet van plan was een relatie te beginnen. Gevraagd waarom u, na uw initiële weigering, toch een relatie met uw vriendin begon, verklaarde u dat iedereen liefde nodig heeft. Verder gevraagd waarom u dan juist met uw vriendin besloot een relatie te beginnen antwoordde u dat iedereen iemand nodig heeft om mee samen te wonen en te leven. U verklaarde dat dit niet een keuze van u was geweest maar een keuze van uw hart. Gevraagd waarom u dan juist verliefd werd op uw vriendin verviel u eens te meer in de omschrijving van het feit dat uw vriendin een schoon hart had. Enkel nadat u dezelfde vraag nog twee maal werd gesteld kon u vertellen dat haar eerlijkheid een persoonlijkheidstrek was die u aantrok (CGVS p. 10). Van iemand die zelf stelt dat hij niet van plan was een relatie te beginnen, dat liefde in Koerdistan niets opbrengt en van iemand wiens vader lid is van een organisatie met extremistische religieuze motieven, kan dan ook verwacht worden dat hij een sterke motivatie zou hebben indien hij toch een relatie met een meisje zou beginnen. De motivatie dat 'iedereen liefde nodig heeft' lijkt in dit kader en in de Koerdische context, waarbij eremoord sterk in de cultuur is geworteld en ook mannelijke slachtoffers maakt (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), dan ook weinig geloofwaardig. Indien u werkelijk een relatie startte met een meisje gezien u gevoelens voor haar had, zou dan ook van u verwacht kunnen worden dat u meer doorleefd over deze gevoelens zou vertellen. Het feit dat u tijdens de beschrijving omtrent het begin van uw relatie en uw gevoelens voor uw vriendin vervalt in oppervlakkigheden en vage omschrijvingen, doet dan ook ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien lijken uw verklaringen over de manier waarop jullie afspraken evenmin weinig doorleefd en aannemelijk. Zo verklaarde u dat u en uw vriendin vele keren samen afspraken in het Jamal [Tahir] park. Gezien dit een openbare ruimte was durfden jullie niets anders te doen dan praten. Wanneer u echter gevraagd werd waarover jullie dan spraken, vertelde u dat jullie elkaar zoveel te vertellen hadden dat u

het zich niet kon herinneren. Gevraagd naar jullie gemeenschappelijke interesses, verklaarde u dat jullie allebei met elkaar wilden trouwen. Wanneer de vraag nogmaals werd gesteld, antwoordde u wederom naast de kwestie (CGVS p. 10). Gezien u zelf verklaarde dat u en uw vriendin heel bang waren om af te spreken, maar zo verliefd op elkaar waren dat jullie deze angst overwonnen om elkaar te zien (CGVS p. 10), lijkt het dan ook onwaarschijnlijk dat u niet meer kan vertellen over deze afspraakjes en over de gespreksonderwerpen die jullie toen aansneden. Het feit dat u weer in algemeenheden vervalt bij het beschrijven van uw relatie komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede. Bovendien lijkt het weinig waarschijnlijk dat jullie regelmatig afspraken in het park, wat ten slotte een openbare plek is en waar er steeds het risico bestond om betrappt te worden. (...) Gezien u de familie van uw vrouw als een conservatieve familie omschreef (CGVS p. [10]) en gezien uw vader zelf zeer streng godsdienstig was en lid was van al Jund Al Islam, dat u zelf omschreef als een terroristische organisatie (CGVS p. 2, 4) lijkt het dan ook weinig geloofwaardig dat jullie het risico zouden lopen betrappt te worden door elkaar te ontmoeten op een openbare plaats.

Daarenboven lijken de omstandigheden waarin jullie betrappt werden weinig geloofwaardig. U verklaarde initieel dat uw ouders regelmatig voor een langere periode naar een dorpje gingen en dat u op voorhand wist wanneer zij weg gingen en wanneer ze zouden terug komen (CGVS p.12-13). De dag waarop u door uw vader bij u thuis betrappt werd, ging u eerder van uw werk naar huis omdat uw vriendin u gevraagd had om af te spreken. U merkte dat uw ouders niet thuis waren en liet dit aan uw vriendin weten. Uw ouders bleken deze keer echter niet voor langere periode naar het dorpje te zijn, maar waren slechts naar de markt, waardoor jullie door hun thuiskomst verrast werden. U verklaarde dat u niet wist wanneer uw ouders precies het huis hadden verlaten en hoe lang zij reeds vertrokken waren toen u van uw werk thuis aankwam, gezien u de dag daarvoor niet thuis was geweest (CGVS p. 13). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat u, thuis gekomen van uw werk, onmiddellijk uw vriendin op de hoogte zou brengen van het feit dat zij mocht komen, zonder te weten wanneer en voor hoe lang uw ouders zouden zijn vertrokken. U verklaarde bovendien dat uw moeder u - wanneer zij voor langere periodes weg waren - steeds waarschuwde wanneer zij terug naar huis kwamen. Uw moeder wou op die manier voorkomen dat uw vader u samen met vrienden in het huis trof, gezien hij hier steeds heel kwaad van werd (CGVS p. 13). In dat opzicht had u de mogelijkheid via uw moeder meer te weten te komen over de omstandigheden van het uitstapje van uw ouders. Het feit dat u uw vriendin zomaar uitnodigde zonder geïnformeerd te zijn over het moment waarop uw ouders zouden terugkomen en daardoor het risico liep betrappt te worden, doet ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de gebeurtenissen die zich afspeelden nadat uw ouders thuis aankwamen. Zo verklaarde u initieel dat uw vader u en uw vriendin samen gezien had, niets zei, maar onmiddellijk naar zijn kamer liep om zijn wapen te gaan halen. U vermoedde dat hij van plan was u te vermoorden en ontvluchtte daarom het huis (CGVS p. 13). Later verklaarde u dat uw vader riep "ik zweer het, het is je laatste keer, want het is al van kleins af dat je me verdrietig maakt en dat je niet doet wat ik wil" (CGVS p. 13). Het kan echter bezwaarlijk aannemelijk genoemd worden dat u, in het kader van een agressieve en ingrijpende gebeurtenis als een bedreiging en beschieting door uw eigen vader, uiteenlopende verklaringen zou afleggen over of en wat uw vader geroepen zou hebben. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit element uit uw relaas.

Verder verklaarde u niet te weten wat er met uw vriendin is gebeurd nadat jullie samen betrappt werden en u weet evenmin of zij terug bij haar man is (CGVS p. 15). U verklaarde geen contact meer met haar te hebben gehad nadat jullie samen betrappt waren, gezien jullie in deze periode beiden in de gaten werden gehouden (CGVS p. 14). U zou echter wel via uw moeder vernomen hebben dat uw vader uw vriendin geslagen had vlak nadat u het ouderlijke huis was ontvlucht. Gezien uw moeder reeds langer op de hoogte was van jullie relatie, zij de familie van uw voormalige vriendin kende – zij ging immers reeds bij hen langs om hun hand te vragen (CGVS p. 12) - en u nog steeds contact met uw moeder onderhield (CGVS p. 4), is het dan ook opmerkelijk dat u via uw moeder niets meer zou weten over het lot van uw voormalige vriendin.

Aangezien u er niet in bent geslaagd uw relatie met uw voormalige vriendin, A.(...) M.(...) aannemelijk te maken, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die u door deze relatie zou hebben gehad. Het CGVS meent ten slotte dat de algemene geloofwaardigheid van uw relaas dermate is aangetast, gezien uw manifest ongeloofwaardige verklaringen over uw verboden relatie en de doodsbedreigingen vanwege uw eigen vader, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verhaal over het feit dat uw vader lid zou zijn van Jund al-Islam en dat dit voor u mogelijk problemen voor u kan opleveren.

(...)

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Omtrent één foto stelt u dat het uw vader betreft. Op een tweede foto bent u samen met een meisje te zien. Omtrent deze foto stelt u dat dit uw vriendin betreft (CGVS p. 6). Er dient opgemerkt te worden dat uit deze foto's bezwaarlijk kan worden afgeleid dat hierop uw vader, of uw vriendin zouden zijn afgebeeld. Bovendien kan aan dergelijke foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekers opmerking dat hij enkel aan de hand van verklaringen het bestaan van zijn geheime relatie met A. M. kan hard maken en hij hiervan geen bewijsstukken kan neerleggen doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat hij over deze relatie doorleefde en aannemelijke verklaringen aflegt, *quod non*.

Verzoeker kan niet worden gevolgd in zoverre hij betoogt dat de verwerende partij niet overtuigd lijkt van haar standpunt omdat zij in de bestreden beslissing meermaals het woord 'lijken' gebruikt waar zij zich uitsprekt over de aannemelijkheid of geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. De stellingnames van de verwerende partij die leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen worden echter telkens op omstandige en pertinente wijze gemotiveerd door verwijzing naar concrete elementen die steun vinden in het administratief dossier, meer bepaald in het gehoorverslag (stuk 6) en de landeninformatie (stuk 12) en die door verzoekende partij geenszins worden weerlegd.

Verzoeker neemt het de verwerende partij kwalijk niet dieper te zijn ingegaan op zijn verklaringen betreffende zijn vaders lidmaatschap van de organisatie Jund al-Islam en de problemen die dit voor verzoeker zou opleveren. De Raad is evenwel in navolging van de verwerende partij van oordeel dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekers relaas dermate is aangetast, gelet op de manifest ongeloofwaardige verklaringen over zijn verboden relatie en de doodsbedreigingen vanwege zijn vader, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verhaal over het feit dat zijn vader lid zou zijn van Jund al-Islam en de mogelijke problemen die dit voor hem kan opleveren. Het weze bovendien opgemerkt dat het element van zijn vaders radicale religieuze opvattingen en diens lidmaatschap van een vermeend terroristische organisatie door verzoeker wordt aangehaald ter verklaring van zijn vaders gewelddadige reactie op de ontdekking van zijn relatie met A. M. (stuk 6, gehoorverslag, p. 2, 7, 13) – het betreft hier de directe aanleiding voor verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst –, daar waar noch aan deze relatie noch aan zijn vaders reactie enig geloof kan worden gehecht.

Waar verzoeker het al te gemakkelijk noemt om de door hem voorgelegde foto's af te doen als mogelijks in scène gezette beelden, doet hij geen afbreuk aan het gegeven dat deze foto's geen garantie bieden wat betreft de authenticiteit van wat wordt afgebeeld.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezem voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, de provincie Suleymaniyah, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Suleymaniyah te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven en de informatie waarop deze motieven zijn gesteund te ontkrachten.

Verzoeker betoogt dat het feit dat het terreurgeweld in zijn regio van herkomst veel minder frequent is dan elders in Irak en er een relatieve stabiliteit heerst niet betekent dat zij die uit deze regio afkomstig zijn niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Uit de informatie die hij bijbrengt kan geenszins worden afgeleid dat de situatie in Noord-Irak dermate ernstig zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in voormeld wetsartikel.

Waar verzoeker wijst op de strijd tussen de Koerdische Peshmerga en IS-militanten met betrekking tot de betwiste gebieden, de door IS opgeëiste aanslagen in de Koerdische Autonome Regio en de influx van Syrische vluchtelingen en IDP's uit Centraal-Irak na het offensief van IS, stelt de Raad vast dat de impact van elk van deze elementen op de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst wel degelijk in rekening werd gebracht in bovenstaande analyse.

Verzoeker stelt verder dat er sinds de publicatie van het COI-rapport waarop bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie is gebaseerd meerdere maanden zijn verstreken met toenemende veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst. Verzoeker laat evenwel na zelf enige informatie te voegen waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst niet langer actueel en correct is. Inzake het door verzoeker geciteerde reisadvies van het ministerie van Buitenlandse Zaken, wijst de Raad erop dat een door de overheid verstrekt reisadvies betrekking heeft op westerlingen die naar Irak reizen en niet slaat op Iraakse staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker (cf. RvS 25 september 2007, nr. 174.848), doch vormt geen leidraad voor asielinstanties die belast zijn met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van asielzoekers. Verzoeker kan zich er dan ook niet dienstig op beroepen om bovenstaande veiligheidsanalyse te ondergraven.

Het weze benadrukt dat het loutere gegeven dat de veiligheidssituatie volatiel is en van de ene op de andere dag kan veranderen niet wegneemt dat voor de beoordeling van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet enkel de *actuele* situatie relevant is.

Bijkomend kan worden verwezen naar de bij de aanvullende nota van verwerende partij gevoegde *UNCHR Position on Returns to Iraq* van 14 november 2016. UNHCR verzet zich in dit standpunt slechts tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS. Uit de landeninformatie voorhanden in het dossier blijkt geenszins dat de KAR in het Noorden van Irak onder één van voormelde gebieden valt en UNHCR vermeldt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit de KAR niet naar de KAR kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg ook een duidelijke aanwijzing dat de situatie in de KAR niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

3.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, zijn dossier opnieuw over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde een correct juridische onderzoek mogelijk te maken. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF